

Kjeholmen

Den røde tråd for månedens kulturminne i 2006 er Natur- og idrettsforvaltningens motto og visjon "Rik på opplevelser". Kjeholmen er månedens kulturminne i juli.

Kjeholmen ligger like nord for Ostøya og Grimsøya og tilhørte opprinnelig gården Oust. Som navnet indikerer, ble øya brukt til beitemark for småfe. Senere ble det satt ut kaniner. I dag er øya for det meste skogkledd, men den var nok atskillig naknere i 1830 da 12 bukker beitet der.

Kjeholmen ble fradelt Oust og solgt i 1874. Omkring århundreskiftet 1900 eide vinhandleren Ole Larsen øya, og det ble oppført en dragestilsbygning i nasjonalromantikkens ånd. I tillegg ble det bygget dansepaviljong, gartneri og drivhus. Øya hadde egen dampskipsbrygge og anløp.

I 1920 kjøpte grosserer Alfred Skedsmo Kjeholmen og i 1939 solgte han den vestre delen av øya til Oslo Sporveiers arbeiderforening. Selv flyttet han inn i sitt nye sommerhus "Breibablikk" på nordspissen. Vann fikk de fra tjernet øverst på øya. Det ble ført fram til huset i rør med tappekraner både utendørs og inne på kjøkkenet. Før strømmen og kjøleskapet kom, var det iskasse på kjøkkenet.

Alfred Skedsmos nevø overtok eiendommen. Han solgte først den midtre delen av øya til Oslo kommune og i 1974 den nordre delen. Bakgrunnen for beslutningen om det siste salget, var at politikerne varslet storutbygging av Fornebu flyplass og utfylling i retning Torvøya; som ville medføre store støyproblemer og prisras. Slik gikk det ikke.

Kilder:

Bente Godheim Eikaas, Oslofjorden friluftsråd etter samtale med Turid Skedsmo Larsen 2006.
Mohus, Arne, Stedsnavn i Bærum, Bærum kommune, Oppmålingsvesenet 1987.

Liv Frøysaa Moe